

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 222. Et post quām venerunt in locum qui vocatur Calvaria v. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ipso alloquantur, in palam; subducunt sese, subter fugiant. Ecce hoc naturaliter faciunt homines, quomodo igitur natura illa, honorem suum iude tenens, cum latronibus, cum nequam istis ambulaverit, quique ex se existimet. Fuisset Domino solatium, solitariè duci; sed cum talibus duci, tenebre erat dolor, cor consciens; istum tamen dolorem propter nos (Ecce propter nos) suscepit, & uti calicem bibit.

Domine Iesu fortiter occidisti in te superbiam meam, & renacitatem honoris indebiti, perdendo honorem tibi maximè debitum. Dant cum in sancto Sacramento suscepere te, de testim humilis corde, & de vita de vite vera trahā humorē virtutum, tibi laus & gloria in secula. Amen.

§. 222. Et postquam venerant in locum qui vocatur Calvaria. v. 33.

Locus iste in quem veneruntur cum Christo Iudei, olim vocatus est Mons Moria, in qua præceperat Dominus Abraham offertre filium suum, in quo & ligna præparaverat holocausti, & filium suum unigenitum ex obedientia sua posuerat, jam jam de collandum proprio gladio & manibus nisi Angelus Domini istum cohibusset voce cœlesti interceptum. Ille tamen locus à Calvaria Adami (qui ut gravissimi Patres tradunt) ex antiquissima traditione ibi sepultus erat, sive à Calvitie petrosa, sive à mortuum animalium & hominum istuc educis solitorum, ossibus aggregatis & spissis, nomen noctis in nullo tunc erat honore, cù eo dominus ductus est.

Vere, Fratres, non cogue creditur, quia eret us sit medicus, ubi jacebat ergrotus, & dignum erat, ut ibi ceciderat humana superbia, ibi se inclinaret d. vinum misericordia, & sanguis ille pretiosus etiā corporaliter pulvere antiqui peccatoris, dum dignatur stillando contingere, redimisse credarur; aut bellè S. Augustinus & ego cum ipso. Pro quo beneficio etiam ex corde gratias diuinæ majestati ago.

§. 223. Ibi Crucifixerunt eum. v. 33.

In monte scilicet Calvariae inter occidentem & septentrionem medio circiter aique urbi Hierosolimæ adjacente loco affixerunt eum cruci isti, qui Cruces & patibula promeruerant omnia. Cruci duo brachia habenti & malum seu truncum. Ad hanc Crucem allusisse Apostolus ad Eph. 3. cap. dieens, ut possum comprehendere cum omnibus sanctis, que sit latitudo, longitudo, sublimitas & profundum, in latitudine brachia, in longitudine truncam considerant, & denique sicut in sublimitate & profunditate, quomodo autem affixus feriem Christus Beatissima Brigitta ita contestata est l. 7. c. 15. ut ipsa refert: Ad montem Calvariae dum essem mæstissima plorans vidi Domineum nudum & flagellatum, ductum per Iudeos ad crucifigendum, qui diligenter ab eo custodiebatur, vidique tunc foramen quoddam excisum in monte & Crucifixionem

sicca